
ROSENKRANSEN

Denna populära Mariala bön är ett värdefullt andligt redskap för att växa i förtrolighet med Jesus, och att i Jungfru Marias skola lära oss att alltid uppfylla Guds vilja. Först och främst är det nödvändigt att vi låter Maria ta oss vid handen för att betrakta Jesu Ansikte: ett glädjerikt, lysande, smärtorikt och förhärligat Ansikte. De som, likt Maria och tillsammans med henne, uppmärksammat bevarar och begrundar Jesu mysterier, tillägnar sig hans sinnelag och likformas med honom.

Rosenkransen är en skola i kontemplation och tystnad. Vid första anblicken kan den synas vara en bön överhopad med ord, och därför svår att förena med den tystnad som med rätta rekommenderas för meditation och kontemplation. I verkligheten är det så att denna rytmiska upprepning av "Var hälsad Maria" inte stör den inre tystnaden, utan både förutsätter och befordrar den. På samma sätt som när man ber psalmerna i tidegården, så bryter tystnaden fram genom orden och meningarna, inte som tomhet utan snarare som närvaron av en yttersta mening som går bortom själva orden och som genom dem talar till hjärtat.

Sålunda måste vi, när vi reciterar "Var hälsad Maria" vara uppmärksamma på att våra röster inte "överröstar" Guds röst, som alltid talar genom tystnaden som ljudet av den sakta susningen (1 Kung 19:12). Hur viktigt är det inte att vårda denna tystnad full av Gud, både i den personliga bönen och i den gemensamma recitationen. Också när den reciteras i stora församlingar måste den uppfattas som en kontemplativ bön. Och detta kan inte ske utan en atmosfär av inre tystnad

(Ur en meditation av Benedikt XVI, *I'Osservatore Romano* nr 43, 2008.)